

Tüm Şairlerin Yerine Bırak Kendi Halime

– Gülşen · 25 Şubat 2013

///Ayrılık kokuyor kentimde bu gece...

El ayak çekildiğinde

Masum bir çocuk hıçkırıyor derinlerimde///

Gözüne iki damla yaş düştüğünde hatırla olur mu önüne serdiğim gökkuşağı tarlalarını. Yıldızların aşkımızın ağırlığıyla eğildiği o sihirli anları. Saçlarını rüzgara bırakmış bir kız gördüğünde an ağzına almaya çekindiğin adımı. Dudağına değerse ılık bir yağmur damlası elele yürüdüğümüz kaldırımları düşün. Her kaldırım taşında ara bıraktığım anıları...

İçli bir ezan duyarsan semada, seherlere düşürdüğüm duaları dola diline. Karanlık kuyulara düştüğünde günün birinde, hiç doğmamış bebeğimizin gülüşünü ışık yap kendine. Ve söz ver!.. Şiirler yaz benim için, bizim için tüm şairlerin yerine...

Gün gelir dayanmazsa kalbin ve titirse için hiç düşünme, çek tetiği sende bıraktığım tüm benlere. Hiç çekinmeden vur birer kelepçe, benle geçirdiğin tüm günlere....

Ser yüreğini yine bir akşam vakti kızıl tan yerine. Gözlerin dalıp giderse eski neşeli hallerime... Bir türkü yak en güzelinden bensiz, sessiz günlere. Gözlerimin rengi nasıldı diye sakın ha, düşünme... Gülünce gamzem olur muydu, ağlarken sesim kısılır mıydı, unut artık bilme!.. Kalp atışlarım hızlı mıydı, saçımın rengi kızıl mıydı? Ellerim beyaz mı, sahi avuçlarım gül kokar mıydı, boşver sanane!..

Nerde karşılaşmıştık ilk kez? Rüzgara bıraktığım şalımı bulup getirdiğinde ya da akşam treninde elin elime yanlışlıkla değdiğinde... Hangi şiirin mısrasında çalmıştı aşk kapıyı, hangi şarkının notasında ismim dolanmıştı yüreğine... Ne farkeder ki, hepsi bitti işte. Gözün gözüme ayrı düştü, sözüm dilime küstü. Bırak beni kendi halime !...

/// Gelincikler adamıştım ıslak gözlerine

Vuruldu düşlerim şimdi

Fısıltıyla söylenen sözcüklerin orta yerinde///